

Folketingets Skatteudvalg  
Christiansborg  
1240 København K

31. maj 2013

## L 212 – Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem mv.)

---

FSR – danske revisorer har 21. maj 2013 kommenteret ovennævnte lovforslag og skal hermed komme med nogle supplerende kommentarer til lovforslaget mv.

Først vil vi udtrykke tilfredshed med at 14. dages fristen i den foreslåede § 35 B, stk. 5 ændres til 4 uger, og at der herudover gives mulighed for, at der bortses fra en overskridelse af denne frist, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Vedrørende ikrafttrædelsesreglerne som overordnet fastslår, at de nye regler skal træde i kraft den 1. januar 2014, anmoder vi skatteministeren om at bekræfte, at dette for ingen af de sager der verserer ved ankenævnene på dette tidspunkt vil betyde, at man får fjernet en klageinstans midt i forløbet, eller hvis dette af praktiske grunde ikke til fulde kan sikres, så i det mindste, at borgerne i verserende sager får mulighed for at beslutte, om de ønsker sagen fortsat ved et ankenævn eller ved Landsskatteretten, hvis denne instans ellers bortfalder som mulighed.

FSR – danske revisorer skal beklage, at det åbenbart er lykkedes at overbevise Folketingets partier om, at den særlige Skatteankesforvaltning er en acceptabel ide. FSR har ikke indvendinger mod, at der etableres et fælles sekretariat for Landsskatteretten og ankenævnene, men FSR er stærkt bekymret over, at dette sekretariat placeres som en 3. uafhængig myndighed, som selvfølgelig principielt skal være indstillet på at samarbejde med Ankenævnene og Landsskatteretten, men hvor en meget mere effektiv samordning af samarbejdet var at placere det fælles sekretariat (Skatteankesforvaltningen) under Landsskatteretten. Dette giver ingen organisatoriske betænkeligheder tværtimod og er en langt mere fornuftig opbygning, som i øvrigt svarer til den opbygning, som der er hos de danske domstole. Alle retter både byretter, landsretter og Højesteret har et selvstændigt, juridisk sekretariat som bistår med sagernes afgørelse. Ved domstolene er der dog ikke i samme grad behov for at opklare sagerne,

idet der netop ikke er tale om en forvaltningsmyndighed som i princippet selv har pligt til at oplyse sagerne, men om domstole hvor det er parterne der skal belyse sagen og komme med de påstande man ønsker, retten skal tage stilling til.

Vi har i øvrigt noteret os, at skatteankenævnenes formand Richard Petersen på eksperthøringen gav udtryk for, at en organisatorisk placering af det fælles sekretariat under Landsskatteretten ville være en bedre løsning end den foreslåede.

Blot som et eksempel kan anføres, at det er særdeles uhensigtsmæssigt, at Skatteankeforvaltningen selv skal ansætte og afskedige sit personale. Det ville være en langt bedre kvalitetssikring og i hvert fald ikke mindre prestigefyldt at arbejde i sekretariatet, såfremt disse funktioner blev varetaget af Landsskatteretten.

Som nævnt er det ikke etableringen af et fælles sekretariat FSR –danske revisorer har indvendinger imod men derimod, at dette fælles sekretariat (Skatteankeforvaltningen) bliver en 3. særskilt myndighed, som blandt andet i kontorsager skal træffe afgørelser og dermed har man jo helt reelt etableret en 3. myndighed som træffer afgørelser udover ankenævnene og Landsskatteretten.

Afslutningsvis vedrørende offentliggørelse af ankenævnsafgørelser er der i mit planchemateriale til eksperthøringen 8. maj 2013 blandt andet angivet, at der alene i høringssvarene vedrørende offentliggørelse af ankenævnsafgørelser, er et meget kort svar, hvor det anføres, at der ikke vil ske systematisk offentliggørelse, men at der dog er opmærksomhed på afgørelser som ændrer praksis.

De benyttede plancher skal naturligvis ses i sammenhæng med de mundtlige kommentarer der blev givet på mødet den 8. maj 2013, hvor der også var repræsentanter fra Skatteministeriet til stede. Det vi ønskede at fremhæve med citatet var, at dette illustrerer, at Skatteministeriet indrømmer, at en del af de afgørelser som visiteres som ikke principielle og derfor skal afgøres af et ankenævn, alligevel kan være principielle og dermed ændre praksis. Dette illustrerer at en sontring mellem, hvad der er principielle og ikke principielle sager, herunder hvilke sager der kan ændre praksis, er meget vanskelig, og at denne opdeling og denne arbejdsbyrde med visitering må anses for både usikker og unødvendig, og dermed er der altså tale om en slags spildt arbejde.

Med venlig hilsen

John Bygholm  
formand for skatteudvalget

Mette Bøgh Larsen  
skattekonsulent